

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθμ. Τόμ. 5. Νοεμβρίου. 1827. Σαββάτου.

Όπιον προτιμοῦ τὸν Αλιβετανού
Αριθμ.

Τιμὴ ἐτησία πέντε τίλλαρα ἰσπηνικά, προπληρωτέα κατ' ἔχουνταν.
Εκδίδεται μίαν φ. ρίγη τὴν ἑβδομάδαν.

Κύριε Φιλάρετε Φιλοδικαίου. Κατὰ τὴν ἐπιδημίανσον ἐκαταλόγησα τὸ σαλλήν ἀρθροντον, διὰ μέσον τοῦ φίλοντον Θ. Σ. εἰς τὸν Αριθ. 11. καὶ 12. καὶ δὲν ἀμφιβάλλω. ὅτι τὰ πατριωτικά: συσθήματα θέλει σὲ πατρικινόσιν· καὶ ὄκολούθως νὰ προσέη; τὰς δοσας; καὶ τοχήσεις θέλει ὄκολονθήσαν τόσον οἱ Διοτικινεργοῖς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἵπουργοι μας, καθὼς ἡ διατριβήσαν δὲν ἀμφιβάλλω. Ήτι θέλει κάμει με γίνεται ἐπέπεστε εἰς τὸν παρανυμοντας διὰ νὰ εφιλαρθοῦν εἰς τὴν ἔξης ἀπὸ αὐτὰς.

Τὰ προτητερινὰ ὄλεθρα σχέδια τὸν σηματικῶν μας, ἐντὸς διάγου θέλει ἐνταφιασθεῖν εἰς τὸν ἀσυρετον, καὶ διεπούτο δὲν πρέπει νὰ τραβαζίζεται εἴτε τὰς κίταχρήσεις των εὕτε τῆς παρανυμονταν, εἴτε τὰς ὄλεθριας ἀντιμηρείσαστων, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰς διεπαλπίζεται μετὰ πλέον ζωηρὰ χρώματα τῆς ἀληθείας, διὰ μέσον τοῦ ιεροῦ τύκου, διὰντας γυναικόσουν οἱ τεφωτισμένοι λαοί τῆς Εὐρώπης, ὅπιεν δλός τῆς Ελλάδος; Εἰδοντες τὸν τολλάς ἀταξίας τοῦτο θροέρχεται ἵπο τὰς ἀταναργείας τῶν σηματικῶν, καθ' οὗ ἔνας τέρασστος οἰ τῆς ἔηρας; οὔτε τῆς θαλάσσης σηματικοὶ μας δὲν ἔνιέθησαν τοὺς τυμφωνοὺς ποτὲ εἰς τὰ συνιφέροντα τοῦ ἔξουσου,

ἀλλὰ εἰς τὰ ἴδιατερά των, προστέρωτε; εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον μήνον τὰς ἀστενεύεις των. Εἶναι δμος κατ' ἐντυχίαν ἀπολίνυσσαν δίκαιος Κυριερός την, καθὼς ἐλπίζομεν, τὸ ἔχοντος ἐμπορεῖ εἰς διάγον διάζημα καιροῦ νὰ λάβῃ πολλὰ διαφορετικά μορφὴν.

Πολλοί, φίλε ἀποδίδουν τὴν διατριβὴν τούς, έτι νὰ ἔναι ὄργανον τούτου γιωζὸν Κοτζιέσιδων καὶ Φαναριούτων, οἱ διπλοὶ τροσταῖνοι, νὰ γίνουν διάδοχοι τῶν νῦν Διοτικινούργητων. Στοχίζομαι νὰ τοὺς γυναικίης κάλλιστα, διότι τότε τοισθεος τίκτει ἀπὸ τὸ τιγκίλι εἰς τὰ κύρια, καὶ δὲν σὲ συμφέρει νὰ μείνῃ ἐπίσωστον μία τοι αὐτηρική γένησις. Διὰ νὰ τοὺς ἔχεισθαι δὲν χρειάζεται πολλό. καὶ οὐδείνει!

Ο Εκδότης.

Πρὸς τὸν Εδίτην τῆς Ανεξαρτήτου Εφημερίδος τῆς Ελλάδος.

Κύριε!

Αμαρτιλλαζ τὴν ἐπισολίνσου, δὲν ἔλειψε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργήσω διὰ νὰ λάβῃ ἐντιγραφὴ τοῦ συλτωνικοῦ φερδινίου ὑπὸ Αριθ. 862. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Αζυνούλας. Γραμμ-

τέον. Κύριον Διαζεύς τον Λίντον. Είρησε βέ-
σσας διαθέλετε τόποταχωρίται εἰ; τὸν πατρ.-
αγκάντου Εφημερίδα, διὰ τὸν τὸ Κανόνα τὸν
τρίτον τοῦ γράφειν τοῦ πολιτικού μαζ;
Γραμματίστα. Αὐτὸς ἀντὶ κανόνης καλέσει
συναρχούσαν συμβούλευσαν μὲν αὐτές διὰ νὰ πούν
ἐνηγγήσι, ἐν αὐτοῖς διότι λέγεται τὸ τέλος τοῦ
τίμου τοῦ λοιποῦ. Αὐτοῖς Κύριος Ακα-
δημος Δόκτορος τὴν τάσσει τῆς Εφημερίδος,
(τὴν ὄποιαν ἐπιθυμεῖ) ἡντὶ πάντων ἀπὸ τοῦ κα-
λαθῆ καὶ νὰ διατείνῃ τὰς παραπομπὰς τῶν
Αυτικούς θεούς μαζ;, ἐπειδὴ φίλε, ἀντές δ
ποτὲ τοῦ γέρεων, λέγεται λοιπούς.
Ακολούθως διὰ θέλω λέγεται διὰ νὰ σὲ διαχαρ-
σύνει μὲ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἀλλού Γράμματος,
αὐτοῦ μὲν γράφεις, καὶ ἔγειρει.

Δίγηνα τῇ 19 Οκτωβρίου 1827.

Ο Φίλος σου.

Ζωής Κατρακύλας.

Αριθ. 882, Ελληνικὴ Πολιτεία.

Η Επίτροπος Επιτερικῶν καὶ Ασυ-
νομίας Γραμματείας τῆς Επικρατείας

Πρὸς τὸν τοπικὸν Διοίκητον τῆς Τορί.

Εἰστὸν φίλοις τῆς λεγομένης Ανεξαρτήτου
Εφημερίδος, ἀπαντᾶτε ἐν ἀριθμῷ κατὰ τὴς
Πιναρέντες, τὸ ὄποιαν μαρτύρει τὸν νὰ ἔρω
δημοκρατικούς ἐξόντας αὐτὸν γενέστον αὐτὸν
τὰς ἀλέσματα σπέρματα τῆς ἀνθρώπινης κακοῦ
τὸσι φίλους διερριζότεσσιν εἰς τὴν Ελλάδα, διότι
τα μεγίστα συμβούλευτα τοῦ ἔθνους, τὰ ὄποια
ἡμεῖς διαπραγματεύονται ἀπότομοι, νὰ διέρχη
Διοίκησις, καὶ διοικητικὸν δικαστή, ὡς νὰ ἔρω-
ρῃ τὸν πατρόνος εἰς τὸν ὀπεισαρχεῖον τῆς εἰ-
ρήνης καθ' ὃν διέγεται εἰς τὸ Συνέτης. Τοῦτο
ἔσυμβούλευσαν, καὶ καθ' ἐκεῖνην συμβούλευσαν,

τὸν διάτοκον τὸν διά Σεβαστὸν τὸν
Εἰρήνης Διοίκησιν, Διοίκησιν, καὶ Γαλλίαν,
καὶ διότι διότι τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν Διοίκητον σὺν
τούτη τῷ προμηθεῖται καὶ ἀγαπᾷ τὸν κη-
ρύττα τῆς Συντάκτης τοῦ λεγομένης Ανεξαρτή-
του Εφημερίδος, τοῦ τοῦτον εἶναι διατίστεται
τὴν Κυβερνητικὴν, οὐαὶ φύλες καὶ ἀνθρω-
ποιδῆς απὸ τοῦ διοίκησης τῆς Ελλάδος, διὸ εἰ ν
διέσπασσε, διέσπασσε εἰς τὸν Ναόν
αὐτοῦ, νὰ λέγῃ εἰτίκη διανοίας διαδίδειν μηδεὶς;
διότι οὐαὶ φύλα τοῦ θεοῦ διατείνει τὸ
ποιεῖται, πότερον ἡ πατρὸς εἰς βλάψη, τοῦ ἔθνους
τὰ συμβιβόντα.

Κύριοι, τὸ νὰ ἰκεῖσθαι τὸ τοιότητα εἰς τὴν
Ναόν ταῦτα; διότι εἴτε διὰ πρόγυμπτο νὰ ἔρω-
τεται ἡ Κυβερνητικὴ, οὐάτη μηδεποτέ μηδεποτέ
ζητεῖται διαποτέ τὸ τοιότητα ἡ τοῦ διοίκησης
νὰ κάλιτε τὴν διερρίζησην, εἰσαὶ δὲ τὸ πρότιο
ἡ Κυβερνητικὴ σὲ; λίγει ἔτι εἶναι διερρίζηση,
καὶ τὸ δια προτείται νὰ τὸ μορφίται κάλιστα,
ὅταν καταβιβίζεται διέρρηγα σκίψιν καὶ παραπ-
ρεται, καὶ θλητεῖται νὰ διέσπασσε πεζοὶ καὶ εἰς τὰ
ἀντέρην σφραγίδων, ἀλλὰ δὲ μηδὲ τοιποτερον,
χριστεῖται νὰ τὸ γενεστεῖσται πρὸς τὴν Κυ-
βερνητικὴ δικαστήν μέτρα περὶ διερρίζειν εἴσι-
κακοῦ, τὸ διέσπασσε διέλεγε τὸν σημαντικὸν τὸν
ἔθνος ὄποια τὰ συμβιβόντα. Βεβαίωσθε δὲ ἵστη
Κινέργητες ποτὲ δεν ἔχετε ταχυτὴν ἀστον τὸν τοῦ
δικαίου, διάποτε μένει ποὺς πέποιται, ἐπιδί-
δοτε διά Συντάκτης προσπεντεῖ νὰ διέσπασσε τὸ διοί-
κητον εἰς ὄποιαν κατέστη τὸ τοῦ καὶ πραγματικός
ἄνθρωπος δικαίου, τοῦ ἔθνους τὰ συμβιβόντα δι-
ποτεσσιν εἰς μηδὲν διασπαλτίζειν, διότι διέσπασ-
σετε εἰς τὰ σημαντικὰ τὰ πατούδισματα
πρέγματα. Η Κυβερνητικὴ κρίσις ἀναγεννεῖ καὶ δι-

καὶ νὰ γένη διέρθωσις καὶ νὰ τάσση τὸ λοιπόν,
καὶ εἰς τοῦτο ἐλπίζει νὰ συγχείστεται καῦδες τὰ
κρίτη τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ Διοίκητον σὺν Ιπα-
γορέσσουν. Περιμένεται δὲ καὶ ἐπότητης τοῦ διοί-
κητος πρὸς διέρρηγα τῆς Κυβερνητικῆς.

Ἐν Αἰγαῖ τῷ 31 Αὔγουστῳ 1827.

Ο Επίτροπος Επιτερικῶν καὶ Ασυνομίας

(Τ.Σ.) Γραμματεός:

Διαζέύς Λίντος.

Φίλε, δὲ τοῦτον πότε διέρρηγα τὸν Κύριον Αναγνώστον
Λίντον καὶ τούτης τῆς Επιτερικῆς Επιτροπῆς, καὶ
διχεῖ τὸν Ανεξαρτήτον, μηδεποτέ εἰς τὸν πολι-
τικὸν διοίκητον τοῦ οἰκουμένης τοῦ οἰκουμένης τοῦ
Ελλήρου, καὶ διατείνεται διά τοῦ πολιτικοῦ τοῦ
ἐπότητος ἐφημερίδας; ηγάπτεται τὸν πολιτικὸν μηδεποτέ
τοῦ Κύριου; Διατάσσεται δὲ τοῦ οἰκουμένης τοῦ
Νόμου τοῦ Πολιτικοῦ Συντάκτης, καὶ
διχεῖ κανεὶς ἄλλος; Τοῦτο διέρρηγνται διότιμος;

Μὲ τὸν οἰκουμένης οἰκουμένης διοίκητον.

Τότε τῇ 21 Οκτωβρίου 1827.

Ο Εκλέτης.

Αριθ. 686. Ελληνικὴ Πολιτεία.

Η Αντικυβερνητικὴ Επιτροπή.

Διάδημος τοῦ ἀναποτελεσματικοῦ εἰκοστοῦ πο-
ρεγγαρού τοῦ Πολιτικοῦ Συντάκτης,

Διατάττεται.

Ο κύριος Μιχαήλ Σούτσος (1) διεκτίπεται
ματα καὶ τὰ δια ποτητά τοῦ διορίσθετος Γραμ-
ματεός τῆς Επικρατείας, ἐπὶ τοῦ Διοίκητον καὶ
τῆς Πολιτικῆς, διατίλευ δὲ τὰ καθηκόντα εἰς
τὴν διοίκησην τοῦ ποτερον, καὶ διατάσσεται διά τοῦ
τοῦ κατα τὰ οἰκουμένη προσδιοίται εἰς τὸν χρον-
ικόν τοῦτον.

Ἐν Δίγηνη, τῇ 7 Οκτωβρίου 1827.

Η Αντικυβερνητικὴ Επιτροπή.

Γραμματεός Μανωλούχηλης.

Ιωάννης Μ. Μιλαντζής.

Ιωαννούλης Νίκος.

Επίσημος.

Οι ἑπτά δικαίοι Δ. Δ. λογος, τοὺς διοίκησε

(1) Επίτροπος Επιτερικῶν Επιτροπῆς Πολιτικοῦ Συντάκτης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΩΝ

έφανερώσαμεν μὲ τὸν ἀριθ. 8 τῆς Ανεξαρτήτου, ἐγνωμόνων, καὶ εὐσκοπητῶν πωλητῶν κοντά ἵζε τὸν ἔκδικον τῆς Ανεξαρτήτου, καὶ τῆς Ελληνικῆς Μελίσσης. Τὸν ἀντὸν ἀσέβου ποιητάτου, καὶ ἵτος ἀρέλιμου, εἰς χαρτὶ τυπάπελου καὶ εἰς τέτταρτου ἔχει τριῶντα κατεβατὰ, καὶ ἡ τιμὴν εἶναι δυων γρόσια τὸ κάθε σάρι. Ήν δὲ τοῦ ἀσέβου διπλοῦ εἶναι ὡς ἔπειται “Οἱ οἰκτικούσι τοι Λαχοδοῖκες. Οἱ Κλάκες. Οἱ Φιλιδένι. Η Γιατλαντικαί. ΑΓΑΝΔΗ. Καὶ οἱ Γριποὶ ἀνόητοι τὰ δεσμαί, μὲ τὴν ἐπιγράφαν,, Επτάν πληγαὶ τῆς Ελλάδος. Οτοιαὶ ἐπιθυμεῖ νὰ θάψῃ τοὺς ἔχειρούς γε; τῆς Ελλάδος δὲν ἀπατάται εἰς τὴν μαρφάν τὸν πληγαῖν της;, ἃς φροντίσῃ νὰ εὐθείη τὴν περιέργειά του μὲ τὴν ἀπόλυτιν του, διδὼν τὴν συμβολὴν του ὑπὲρ τῆς θρονοποίας της, ἢ τὸ θυελός κατὰ τὴν σφραλογίας γυνάη; τοῦ ἴστρου. Πιάγκη παράδειν δὲν τάλαινα Ελλὰς εἰς τὸν ἔβδομον χρόνον τῆς αὐτογενεῖτης της νὰ βατανίζηται ἀπὸ ἐπτὰ πληγαῖς;

Πρὸς τοὺς Κύριους Διοικητὰς τῆς Νήπου
Γέροντας.

Κύριοι!

Αναφέομεν νὰ ήθελε μοι διηγήσεις τῶν δύο προθυμούμενῶν ὃς ἀριθ. 73. καὶ 84. ΙΟ Οικτωβρίου ὃπου ἔγιναν παρὰ τὸ Σ. Βιούλεντίκεν Σῶμα διὰ τὴν αθάνασιν τῆς Ίδρας η δοτία ἐκατηγορίᾳ δὲν δινοῦται εἰς τὴν ἐκερατείαν τὰ ιδραικὰ τλαῖκα μὲ τὸν τρόπου σόλορχον, ἀλλὰ ἥτοι τοῦ κόντορον, διὰ τοῦτο δὲν ὅμοιοι βάλλω, γνωρίζοντας τὴν ἄδικον κατηγορίαν ὃν πρόσωπτει τὴν πατρίδα μας δέλετε διορίσεις, νεμούσθη διὰ νὰ τὸ δημοσίευσα καθὼς διαλαζύθησαν καὶ τοιερμένα πρόσωπα λέγοντα.

Τὸρα 4 Νοεμβρίου 1827.

Ο Εκδότης

Κύριε Α. Βιούλεντά.

Οσάκις ἀνιτολός εἰς τὴν μνήμην οὐ τὰς δικηλεῖς φιλοκεντέρας ὑποχρεούσου, δοκίμης παρατηροῦ τὸ ὑποθετικὸν γρίφα μὲ τοῦ οὐλατοῦ τοῦ ἐνγρέτου Βιούλεντος, ἵστημι σύλλογοντα τὸν ἀριθμόν τοῦ ὁποῖον ἐπεχειρίσθηκες καὶ γνωσθήκαμεν, ἵστηκες ἐνθυμοῦν τὸν περικλεῖς ὑπὲρ τῆς Ηπείρου λόγον, τοὺς διποίους μοῦ ἐκινεῖς εἰς τὴν θλιβερὰν ἀκείνην ὥστα τὸν ἀναγνωρισμόν του, καὶ διέκειται τέλος πάντων προτηλόω τὸν νόον μνεῖς τὴν αδημούσιαν τῆς σινπόνιας σου, ὃλη ἀντὶ μὲ κάμπου :ἢ συμπλόκα τοῦ ὑπερτείστηκες ἴστρος, ἔνας κόλαχος, ἔνας παράτιτος, καὶ ἔπις κοτζιώντολίτρης, ἀγκαλιά τοῦ ὑγιεινατικοῦ του ἐπώνυμον ἀριστᾶ τοῦ ἀπεδεκυόμενος. Εναῦτα ἐνέργετε Βιούλεντά, ἵτι ἀρρώσητες, ἔμαια προσώποις διτοῦ ἔχετε καὶ πολλὰ καιρὸν ὃποιού ἀνέλαβες. Ανέγνωτα ἀνόητη καὶ τὸ σχέλον σου γρίφα εἴς τινα φίλουσσου, ἀσφαλή διατίθεται τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γραφίμενων του. Ελάθε ἀκόμη διτοῦ ἐπιτίστριψαν καὶ τὸν χοντριάρχη τὸν ἐπιστρίψαν, ἔμαια δύον; διτοῦ δὲν τὴν ἑδερήσεις, πλανούσταις μίαν μεγαλητέραν, καὶ σὲ τυγχαίρεισι. Εξαῦτε λοιπόν, ἐνέργετε Βιούλεντά, διτοῦ ἀδειάστελέστης τὰς μεγίληστους ὑποσχέσεις, ἀδειάς εὔχαστον θέρητης; νὰ τελεώσῃς τὸ ἀιχμηλένον ἐπιχειρημάτου, καὶ ἀδειάς γρίφας; ἀδειάς τὸ πρῶτον γηράτε τῆς Βιούλεντάς, καὶ νὰ επιδυτές μὲ τὸ λαττιζέν ναὶ λευκόν φέρεις τῆς ἀληθείας, ἔγων θέλει τελεώτω τὸ ἄνωτον μὲ τὸ διαμάρτυρον, ἐπειδὴ ἀλλοὶ δὲν μοιλεύηται εἰς τὴν γρίφην τοῦ σύμμαχου καὶ ἐπειδὴ φωτίζεται, καὶ ἔζω τοῦσι εἰδησίουσου.

Ο Εκδότης.

